

Різноманітність шахів дивовижна. Прості любителі грають легкі партії у скверику на лавочці. Ті, хто серйозно ставиться до гри, надають перевагу участі в турнірах з кваліфікованими суперниками. Шанувальники естетики залюбки розв'язують або самі складають шахові задачі та етюди. Останні роки 20 у світі панують швидкі шахи та бліц. Та все ж найпрестижнішим, мовити б, жанром давньої гри були і залишаються класичні шахи, адже в них виявляється реальна сила спортсмена. «Класичні» чемпіони чимось схожі на професійних боксерів-важковаговиків. Чемпіони світу у легких категоріях маловідомі, а от такі легендарні прізвища, як Мохамед Алі, Майк Тайсон, Леннокс Льюїс, брати Клички на устах навіть у тих, хто далекий від спорту.

Перший чемпіонат Закарпаття з класичних шахів відбувся у післявоєнному 1946-му і проводився щороку (окрім 1956-го -- через події в Угорщині). Цікаво, що за радянських часів першості тривали по півмісяця, а учасникам на роботі зберігалася заробітна плата. Кожна партія тривала по п'ять годин, та ще й після кропіткого нічного аналізу догравалася на другий день.

Сьогоднішні обласні чемпіонати максимально ущільнені і проходять за два дні, а їх регламент складає лише одну годину. Для представників старшого покоління це замало; молодь, звісно, мислить швидше, та що вдієш!

Цьогорічний головний обласний турнір відбувся 1 та 2 квітня в Ужгородському шаховому клубі СЦД «Ювентус». За чемпіонські лаври боролися 17 кандидатів в майстри та 21 першорозрядник. На шаховий вогник з'їхалися спортсмени Ужгорода, Мукачева, Виноградова, Берегова, Іршави, Сваляви і Рахова. Географія в цілому непогана, хоча дещо розчарували шахісти Мукачева, яких у турнірі грало ... аж двоє. Якщо відсутність провідних спортсменів Владислава Тіби, Роберта Ороса, Андрія Вачилі, які щойно грали у сильному рейтинговому турнірі, ще можна пояснити, то ігнорування головного змагання з боку перспективних юних мукачівців трохи дивує.

Втім, конкуренції на чемпіонаті не бракувало. Потужно стартували чотирма перемогами поспіль ужгородці Володимир Рижонков та Михайло Балоба. У п'ятому турі відбулося дербі, в якому вікторію святкував Володимир Рижонков. Здавалося, лідера вже ніхто не зупинить, однак в передостанньому шостому турі йому довелося зазнати гіркоту поразки в поєдинку з Анатолієм Маляром.

Доля чемпіонства вирішувалася в останньому турі у двох партіях: Балоба-Маляр та Рижонков-Щербак. У другій партії справа йшла до нічиєї, але юний свальявець, якому пів-очка нічого не давали, вирішив загострити ситуацію. Ускладнення виявилися на користь ужгородця і гострий поєдинок завершився його перемогою. Свій останній двобій виграв і Михайло Балоба. Тож обидва конкуренти з високим результатом 6 очок з 7 можливих дісталися фінішу. Вищий коефіцієнт та особиста перемога дозволили Володимирі Рижонкову втретє у своїй спортивній кар'єрі вибороти титул чемпіона області. До речі, востаннє він виграв головний обласний турнір у далекому 2005 році. Треба віддати належне майстерності та завзяттю нестаріючого шахового ветерана. В кількох поєдинках, відверто кажучи, йому допомогла Фортуна, але вона, як відомо, полюбляє наполегливих і рішучих. Вітаємо Володимира з підкоренням чергової шахової вершини.

Михайло Балоба виборов «срібло», що теж є хорошим результатом, хоча, знаючи максималізм Михайла, можна сказати напевно, що він ставив за мету тільки перше місце. Третю сходинку турнірного п'єдесталу з 5,5 очка, як і рік тому, посів молодий і здібний ужгородський кмс Владислав Курило.

Аркадій ВОРОВИЧ